Ч. 265 (13.213). Львів, середа 30. листопада 1932. Opłata pocztowa opłacono ryczałtem. Рік LIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Редакція і адміністрація: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 4·00 зол.
Чвертьрічно 12·00 „
Піврічно 24·00 „
Річно 48·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

СВІТОВА ПРОБЛЕМА.

Воєнні довжники в Европі і завзяття американців.

I.

Вся увага світа зосередилась тепер біля справи воєнних довгів. Повінь статтей, повінь телеграм у пресі, скаламучений спокій у тих, що з переборщеною певністю ожидали великодушного гесту Злуч. Держав П. Америки. Тимчасом зпоза океану загреміло тверде слово „платити!".

Відмовна відповідь Гувера на солідарну петицію Европи і близький кінець мораторії грозять такими комплікаціями в господарському організмі старого світу, які й передбачити годі. Збірна консумція у поодиноких державах, що цифрово схоплюють її державні буджети, перейшла цю небезпечну межу, де вже і мріяти не доводиться про таку річ, як білянсова рівновага. Дефіцит навіть там, де в тресорах спочиває більше половини світового золота — у розбогатілої після війни Франції. Заплатити 15. грудня ц. р. амортизаційні рати від воєнних довгів і відсотки Зл. Державам — це значить обтяжити додатково розходову сторінку буджетів, а з тим **пірнути з головою у фінансово-господарський хаос**, звідкіля уже тільки крок до політичних потрясень у небезпечній формі.

Політичні довги Европи тяжать на ній немов страшне прокляття, будучи рівночасно грізним „мементо" для тих, що думають про війну, і забувають на те, що для війни потрібні гроші і ще раз гроші. Не ті довги, що виростають із виміни товарів і з циркуляції капіталів, себто з вихідного в результаті і нормального по суті розвою міжнарод. господарських взаємин, — не вони, а цей баляст, що його вистріляли з тисячі гармат і міліонів рушниць на побоєвищах війни — **ось страшна змора Европи в 14-ліття Версаю.** Мало — ця змора, мов важка хмара, має стояти над Европою через більше ніж пів сотні літ, бо аж у 1988 р. в найкращому випадку малаб покінчитись сплата кольосальних воєнних зобовязань.

II.

Зобовязання Европи супроти Зл. Д. П. Америки з часів війни дають у сумі 20,552.991 тисяч долярів, з чого припадає на:

Англію	9,969.370 тис.
Францію	6,840.913 „
Італію	2,384.691 „
інші держави	1,338.017 „

Та тим не вичерпується справа воєнних довгів, бо згадані вище цифри вяжуться знова з розрахунками, що їх европейські держави мають із часів великої війни між собою. Коли також ці узглядити, то воєнне задовження Европи супроти себе й Америки буде дещо інше, хоч у сумі дасть нам такий самий вислід. І так по зложенні претенсій згл. доданню зобовязань структура воєнного задовження буде ось-яка:

Англія	4,161.169 тис. дол.
Франція	10,443.873 „ „
Італія	3,721.351 „ „
інші держави	2,226.598 „ „

Коли в даний мент солідарне тиснення звернене проти Америки, то це-ж не виключає ригористичного підходу до справи доходження своїх вірительних прав (віндикації) серед самих европейських держав. Особливо тоді, коли твердість Америки залишиться у дальшому і справді треба буде платити...

III.

На чолі европейських петентів помашерували до Вашингтону дві великодержави, Англія і Франція, і їхня преса виявляє теж найбільшу енергію в атакуванні впертого заморського союзника.

Причина цьому та, що власне Англія і Франція мають найбільші довги в Америці і критичного 15. грудня найбільше мусять заплатити (Англія 80, а Франція 19 міл. дол.), а потім ще й та, що Франція винна Англії з титулу війни біля 7 міліярдів (що воліла би зредукувати, а то й скреслити), а знов Англія крім більше-менш певної Франції має зрештою самих „сумнівних вірителів".

Треба виразно підкреслити те, що солідарні довжники зі старого світу порушили не тільки справу нової мораторії. Ні! Вони заявили про необхідність нової дискусії на тему воєнних довгів у цілости. Ціль дискусії очевидна: **ануляція воєнних обтяжень на їхніх гіпотеках** так, як вони дарували німцям у Льозанні дальшу сплату репарацій. Оправдуючи своє нескромне бажання, Англія і Франція ідуть у гущу аргументів тяжкого калібру, ставлять їх поруч себе у довгих рядах. Бо тих аргументів тепер чимало в сучасній господарській ситуації Европи і цілого світу. І власне вони, ці господарські аргументи, спричинюють те, що біржеві кола на Уол Стріт усупереч переконанням значної більшости американського громадянства і сенаторів (а через те й обох президентів, Гувера і Рузвельта) склонюються до необхідности скреслення воєнних довгів і торгування з Европою, яка знова стане цінним відборцем Америки — мовляв — після санації своїх фінансів.

Чи завзяття Америки, яке вона виявила у відповіді Европі, вимагаючи дотримання грудневого речинця, є остаточне, чи чергові ноти, які готують у Льондоні і в Парижі вплинуть уже тепер на американців і вони уступлять — цього ще ніхто не знає. Одно певне, що тоді, колиб вони справді уступали (а до цього скорше чи пізніше змусять їх обставини), вони скажуть: коли ваші буджети не витримують видатків на сплату довгів, то закінчіть божевільні перегони у зброєнні. Це, а не що інше є найважнішим моментом у зрівноваженні буджетів.

IV.

Польща теж вислала ноту до Вашингтону і так само, як інші рахувала на успіх спільної акції. Вона навіть скорше ніж великодержави, зараз після того, як Греція зголосила в Америці свої **технічні** платничі труднощі (себто девізові, — бо ефективні труднощі підкопують кредит), Польща теж попросила за прольонґату амортизаційної рати, з тим, що заплатить відсотки. Колиж акція пішла широким фронтом, Польща пішла слідом інших.

Справа фінансів — це одна з найбільших болячок польської держави. Преліміновааний буджетовий... дефіцит, що рівняється денно майже 1 міліонові золотих, був підчас недавної рекордово-короткої соймової сесії голосною подією. Залишаючи на боці закиди опозиційних груп (проф. Рибарський і ін.), в яких говориться про фікційні доходи, що їх уряд подає у буджетах і інші неправильности, — вистарчить переглянути урядові цифри, аби побачити, яким ударом був би для польського скарбу і господарства примус заплачення рати і процентів від сконсолідованої позички в Америці (ок. 40 міл. зол.)!

Воєнне задовження Польщі — це взагалі більша половина її державного довгу (3.200 міліонів проти 5.028 міл. зол.). Воно обтяжує кожного громадянина сумою 10 золотих. Самі відсотки від них зідають річно 130 міл. Правда, Америці Польща винна 1.850 міл. зол., але теж решта, тобто 1.350 міл. моглаб щезнути з польської гіпотеки, якщоб американці згодилися на ануляцію воєнних довгів. Одно потягнулоб **за собою і друге.**

Разом зі солідарною акцією, Польща пробує гру на **окремий „привілей".** Кромі господарських аргументів (воєнний терен, усунення її від партиципування в німецьких відшкодуваннях, і т. і.), вона висуває теж мотиви моральні, а саме: оборону західної цивілізації від більшовизму.

Та цей аргумент мабуть найслабше зможе промовити до совісти американців. Вони на такі „привілеї" не підуть, хіба за рівновартну ціну матеріяльного характеру. Так і треба зрештою розуміти їхне бажання переговорювати з кожним довжником окремо.

В. Несторович.

Боротьба з неписьменністю.

Нарада представників української преси і центральних установ у справі започаткування масової боротьби з неписьменністю.

В суботу 26. листопада ц. р. відбулася в салі засідань Головного Виділу Т-ва „Просвіта" у Львові конференція представників української преси і центральних установ у справі масового поборювання неписьменности в нашому народі. Конференцію відкрив в годині 6-ій вечором голова „Просвіти" д-р *І. Брик.* Він привитав присутніх, зясував коротко завдання конференції та передав провід у руки голови комісії для поборювання неграмотности при Головному Виділі „Просвіти" о. крил. *Ю. Дзеровичеві.*

Реферат про боротьбу з неграмотністю виголосив від комісії для поборювання неграмотности ред. *Володимир Целевич.* Над рефератом вивязалася річева й обширна дискусія, що тривала кілька годин. Вислідом дискусії були три резолюції, які присутні ухвалили одноодушно. Першою була резолюція запропонована референтом. Її зміст такий:

1) Зібрані на нараді дня 26. XI. ц. р. представники української преси і центральних українських установ витають започатковану Головним Виділом Т-ва „Просвіти" ударну акцію поборювання неписьменности, вважають її превважною для будуччини українського народу і закликають усі українські установи підтримати цю акцію морально і матеріяльно по своїм силам в обсягу своєї діяльности.

Зміст двох інших резолюцій представляється так:

2) Представники української преси і центральних установ, зібрані на нараді дня 26. XI. ц. р. в справі поборювання неписьменности повідомлять про зміст реферату і хід дискусії свої управи, які у свою чергу повідомлять Т-во „Просвіту", якими засобами й методами зможуть вони співпрацювати з „Просвітою" над поборюванням неписьмености.

3) День 8. грудня „Просвіта" встановить днем започаткування ударної кампанії для поборювання неграмотности (крім влаштовування просвітних свят і збирання матеріяльних жертв на „Просвіту" в тому дні всі філії та читальні „Просвіти", а також окремі громадяни повинні потворити відповідні апарати для поборювання неграмотности).

Гітлер про політику Німеччини.

БЕРЛІН (ПАТ). На зборах нац. соціялістів у Ваймарі виголосив Гітлер промову, в якій критикував дотеперішні зарядження міністра внутр. справ Гайля і мін. райхсвери Шляйхера. У справі закордонної політики зазначив, що продовжування нинішнього курсу спричинить тільки ще більшу ізоляцію Німеччини.

—o—

Обі сторони ратифікували польсько-радянський пакт про неаґресію.

ВАРШАВА (ПАТ). Президент Польщі ратифікував пакт про неаґресію між Польщею і СРСР, підписаний у Москві дня 25. липня ц. р., а також концилізаційну умову, підписану в Москві дня 23. листопада ц. р. послом Патеком і комісаром закордонних справ Літвіновим.

МОСКВА (ПАТ). Президія УВК. СРСР. ратифікувала большевицько-польський пакт про неаґресію, підписаний у Москві дня 25. VII. ц. р., а також концилізаційну конвенцію, підписану у Москві дня 23. XI. ц. р.

Заг. Збори кооперативи „Український Театр“.

В суботу 26. ц. м. у домівці кооперативи „Український Театр“ у будинку Музичного Інституту ім. Лисенка відбулися Загальні Збори тієї установи, яка серед нашої нинішньої театральної мізерії єдина ще цікавиться українським театром і по змозі старається йому допомогти. На превеликий жаль — лише дуже невеличкий гурт членів кооперативи бере активну участь в її житті. І так на 2700 членів кооперативи напр. на суботнішніх Загальних Зборах було 28 осіб — і то, як дехто зазначив, це було особливо „високе“ число.

Зборами проводив спершу — поки голова Надзірної Ради радн. Й. Дрималик був референтом — пос. д-р **В. Загайкевич**, потім п. Дрималик. Головною темою нарад була частинна зміна статуту, при чому найважнішою зміною було зменшення числа членів Надзірної Ради з 11-ти на 7 та заступників із 3-ох на 2-ох. Ця зміна показалася необхідною з огляду на більшу рухливість Надзірної Ради, яка при 11-ти членах часто не могла зібрати кворому. З інших змін треба згадати модифікацію постанови, що для розвязання кооперативи потрібна присутність на Загальних Зборах мінімум 10-ої частини всіх членів (себто 270 осіб). Зміна тої постанови не нарушує безпеки істнування кооперативи, яку забезпечують інші клявзулі статуту; зрештою, нема у нікого ніяких найменших тенденцій розвязувати одно з найкорисніших і найбільш потрібних товариств!

Усі пропоновані Надзірною Радою зміни збори приняли здебільша одноголосно.

Потім у голосуванні картками вибрали нову Надзірну Раду в такому складі: радн. Й. Дрималик, д-р Михайло Волошин, д-р Юліян Савчак, ред. Василь Мудрий, драм. арт. В. Блавацький, пос. д-р В. Загайкевич, ред. Остап Боднарович. Заступники: д-р С. Людкевич і п. Олексин.

У дискусії при внесках промовці порушили м. ін. такі справи, як репертуар останніх виступів Театру ім. Тобілевича у Львові, потреба допомоги цьому театрові перекладами чужих пес, потреба створення активної артистичної комісії, вічна болячка театральної салі, субвенція для Театру ім. Тобілевича, потреба вибору кращої дирекції кооперативи і ін. Дискусія протяглась до пізнього вечора.

На відтинку ощадности.

V. Звичайні Загальні Збори Т-ва „Ощадність“ у Львові.

В суботу 26. листопада ц. р. відбулися в салі засідань Центробанку у Львові пяті з черги Звичайні Загальні Збори Т-ва „Ощадність“. Збори почались в 5-ій годині вечором. Відкрив їх *о. крил. Дамян Лопатинський*. Звіт з діяльности кооператив за минулий діловий рік складав від дирекції Т-ва п. *Маркіян Кисілевський*.

У звіті зазначив, що в минулому році, невважаючи на сучасну господарську скруту, товариство всеж розвивало успішну діяльність. Доказом цього сума ощадностей у наших кооперативах, яка в 1931 р. зросла на 6.1 відсотків, підчас коли в кооперативах, обєднаних у 18-ти польських, жидівських і німецьких ревізійних союзах у Польщі ощадности обнизилися на 22.4 відсотків. Зі звіту ми довідалися, що ощадностева акція найшла дуже гарний терен у наших школах, де молодь заощаджувала навіть поважні суми в одному шкільному році. Відноситься це передовсім до шкіл „Рідної Школи“. Свята ощадности в цьому році відбулися вже у Львові (де їх було 15), а в краю будуть відбуватися до кінця січня 1933 р.

Після звіту відчитано звідомлення Контрольної Комісії та Ревізійного Союзу Укр. Кооператив. Збори затвердили біланс і призначили з надвишки 10 відс. на резервовий фонд, а решту приділили до орґанізаційного фонду.

Над звітами вивязалася річева дискусія, в якій звертали увагу передовсім на техніку пропаґанди за ощадністю.

Загальні Збори рішили візвати всі кооперативи в краю, щоби відбули свята ощадности та використали їх для широкої пропаґанди ідеї ощадности.

ШКІЛЬНИЙ ПЛЕБІСЦИТ за українською мовою навчання переводити безумовно в усіх українських громадах, де є польські й утраквістичні школи!

ПОЛЬСЬКІ ІНВАЛІДИ ПЕРЕРВАЛИ ГОЛОДІВКУ.

Голодівка інвалідів у льокалі „Леґії інвалідів польських військ“ у Варшаві, що тревала три дні, закінчилася, бо голодуючі одержали з мін-ства суспільної опіки запевнення праці і виплати допомог до часу одержання заняття.

Позаочне навчання.

Відкриття Українського Технічно-Господарського Інституту в Подєбрадах.

Дня 12. листопада в авдиторії Української Господарської Академії в Подєбрадах відбулося скромне свято — відкриття Українського Технічно-Господарського Інституту позаочного навчання. Збори відкрив ректор Академії проф. Б. Іваницький, який привітав присутніх гостей та членів української кольонії в Подєбрадах, а потім підкреслив, що Академія, її персонал, починає нову працю, не припиняючи старої. Позаочна освіта вже торує собі дорогу між українцями. На західніх українських землях Ревізійний Союз Українських Кооператив зорганізував уже кооперативні курси позаочного навчання. Але широко пляновану акцію несення технічно-господарської культури в українські маси на підставі европейського та американського досвіду вперше започаткує подєбрадська академія. Нині, в добі тяжкої світової кризи, Академія сподівається, що її заходи будуть українським загалом підтримані. Коли ці сподівання не заведуть, то Український Технічно-Господарський Інститут буде працювати й розвиватися та причиниться до дальшого культурного поступу українського народу.

Голова Т-ва Прихильників УГА проф. д-р **Б. Матюшенко**, вітаючи відкриття УТГІ, підкреслив, що завданням, яке поставило собі Товариство Прихильників УГА: знайти серед українського громадянства фінансову підтримку для УГА, було спробою, одночасно деяким риском. Дійсність показала, що надії не завели. українське громадянство жваво відгукнулося на заклик і виказало значну, особливо на теперішні тяжкі часи, жертвенність. Опісля представив вагу нової установи.

Після прочитання численних привітань ректор проф. **Іваницький** подав інформаційний звіт щодо орґанізації, сучасного стану та завдань УТГІ. Орґанізація Інституту базується на істнуючій орґанізації Академії. Проґрами Інституту такі самі, лише позатим намічена орґанізація цілої низки популярних викладів з окремих фахових курсів та предметів. По даним Секретаріяту УТГІ у дні 12. листопада було подано формальних подань на ріжні відділи і курси 66 особами. Найбільше петентів з Галичини — 44, Волині 13. Є прохачі з Франції, Румунії, Америки та інш. Інститут уже приступив до формального зарахування студентів та курсантів на відділи: агрономічно-лісовий та економічно-кооперативний і фактично розпочав навчання на цих відділах. На хемічно-технологічний відділ прохання надходять і в міру зголошення достатньої кількости студіюючих буде відкрите навчання і на цьому відділі. Перед Академією стоїть важливе завдання — спопуляризувати ідею позаочного навчання між українськими масами. З вдячністю треба ствердити, що українська преса дуже прихильно поставилася до акції Академії і присвячує їй належну увагу.

Після офіційного звіту ректора свято закінчилося.

Ол. К—кий.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З 30. ЛИСТОПАДА 1932.

ПРОСПЕР МЕРІМЕ. 17)

ВОВКУЛАКА.

Взяв свою рушницю і свій ловецький ніж, які зложено вже передтим у вашій кімнаті, сховав їх у шафі і, замкнувши її, витягнув ключ.

— Може будете ласкаві, сховати мені його? — сказав до мене, подаючи мені, на моє велике дивування, ключ: — я міг би забути за нього. Ви напевно маєте більше памяти, від мене.

— Найліпшим способом на те, щоби не забути вашої зброї, — сказав я — було би поставити її на цьому столі, біля вашої софи.

— Ні... Бачите, кажучи щиро, я не люблю мати коло себе зброї, коли сплю... А причина до цього така: Коли я служив при гусарах у Гродні, я спав одного разу в одній кімнаті з моїм товаришем, а мої пістолі лежали на кріслі біля мене. В ночі, збудив мене нечайний гук. Я держав у руці пістолю, яку вистрілив і куля перейшла на два пальці понад головою мого товариша... Я ніколи не міг пригадати собі, що саме снилося мені тоді.

Це оповідання стурбувало мене трохи. Я був тепер забезпечений, що не дістану кулі в голову; але, коли я глядів на високу стать, на геркулеві плечі мого товариша, на його жилясті рамена, вкриті чорним волоссям, то я не міг здержатися від думки, що він міг цілком добре задушити мене цими руками, колиб йому що злого приснилося. На всякий випадок, я старався не показати йому найменшого занепокоєння; тільки поставив біля своєї канапи на крісло свічку і взявся читати свій катехізм Лявіцького, який я взяв зі собою. Граф побажав мені надобраніч, і положився на своїй софі; обертався на ній пять або шість разів, вкінці, здавалося, заснув, хоч був скулений мов той любовник Горація, що, замкнений у скрині, доторкає скорченими ногами бороди:

...Turpi clausus in arca
Contractum genibus tangas caput...

Час-до-часу зітхав глибоко, або видавав дивне нервове харчіння, яке я приписував його невигідному положенню підчас сну. Так пройшла приблизно година. Я й сам почав дрімати. Замкнувши книжку, я примощувався якнайвигідніше на мому леговищі, коли враз дивний сміх мого сусіда пробудив мене дріготою. Я поглянув на графа. Мав очі заплющені, ціле його тіло тремтіло, а з відхилених уст виривалися якісь ледви артикуловані звуки.

— Така свіжа!.. Така біла!.. Професор не знає, що говорить... К... не варта нічого. Що за ласий кусок!..

Потім почав з заїлістю кусати зубами подушку, на якій лежала його голова і рівночасно видав з грудей такий сильний рик, що сам збудився.

Я лежав непорушно на своїй канапі, прикинувшися, що сплю. Одначе слідив за ним уважно. Він сів, протер очі, зітхнув тяжко і сидів так майже годину, не змінюючи положення, затоплений, як здавалося, у своїх думках. Одначе мені було дуже моторошно на душі і я пообіцяв собі ніколи більше не лягати спати в одній кімнаті з графом. Та згодом утома взяла верх над неспокоєм і коли ранком слуга увійшов у нашу кімнату, ми оба спали глибоким сном.

VI.

Після снідання, ми вернули до Медінтільтас. Тут, найшовшися на одинці з доктором Фребером, я сказав йому, що граф, здається, хорий, що має страшні сни, що є мабуть сновидою, і в цьому стані може бути небезпечним.

— Я вже це все сам помітив — відповів мені лікар. — При своїй атлетичній будові він нервовий, як яка тендітна жінка. Можливе, що унаслідив це по своїй матері... Вона пекольно лютувала цього ранку... Я не вірю занадто в історії про переляки і задивлення вагітних жінок; але одно певне, а саме, що графиня опанована манією, а манія передається разом із кровю.

(Продовження буде.)

З організаційного руху.

Загальні Збори Старшин Народньої Організації Українців м. Львова.

В неділю 27. ц. м. відбулися в салі „Української Бесіди“ у Львові Загальні Збори Старшин Народньої Організації Українців м. Львова (у формі довірочної наради). Участь у зборах взяло 73 особи, у тому й голова УНДО, пос. д-р Дмитро Левицький, якого привитав голова Нар. Організації п. А. Березовський.

Збори отворив п. Березовський, що подав до відома порядок нарад і відчитав список тих членів Н. О., що померли за час від минулорічних зборів. Присутні вшанували память померших повстанням з місць. Потім секретар п. В. Баран відчитав протокол попередніх Заг. Зборів, після приняття якого коротке звідомлення з організаційних досягнень дільницевих Н. О. зложив організатор п. Аг. Добрянський. З того звідомлення ми довідалися, що дільницевих організацій є тепер 10 (у мин. році було 11), всіх зареєстрованих членів є 2.132 (у тому нових понад 100), участь у дільничцевих зібраннях, що попередили ці збори, взяло 720 осіб. Централя наладнала добрий звязок з поодинокими дільницевими організаціями, які в загальному працюють справно. Небавком буде влаштований по дільницевих організаціях цілий цикль викладів з найріжнородніших ділянок знання. Зі звіту члена Провірної Комісії п. Микитовича довідалися присутні, що Нар. Організація мала у звітовому році понад 5.000 зол. доходу (майже виключно з вкладок).

З черги збори вибрали комісію-матку у складі пп.: Стефанівського, Пастернака, Ґоїна, Терлецького і Микитовича, яка пішла на нараду. В міжчасі зреферував п. А. Добрянський організаційний устрій осередної і дільницевих Н. О. З дискусії над звідомленнями, що тягнулася понад 2 години, промовляли: д-р Марітчак, д-р Гнатевич, ред. Гладкий, дир. Похмурський, д-р Олексишин, п. Фай, мгр. Жовнір, ред. Курдидик, п. Галібей, пос. д-р Макарушка, о. прал. Куницький, дир. Радловський, д-р Дзерович та інж. Чапля. На всі порушені справи дав відповідь п. Добрянський.

Ще перед вибором нової Старшини збори вибрали комісію з 5 членів, якої завданням буде перевести остаточну редакцію і стилізацію організаційного устрою (правильника) осередньої і дільницевих Н. О.

Крім того збори приняли після короткої дискусії таку резолюцію посла д-ра Л. Макарушки: **„Загальні Збори Народньої Організації Українців м. Львова стверджують, що службовики українських установ на терені Львова беруть за малу участь у громадянському житті і його праці, тому звертаються із закликом до всіх службовиків(чок) цей прикрий стан у найближчому часі змінити“.**

Після того збори вибрали нову Старшину Н. О. у такому складі: А. Березовський — голова, члени: д-р Ол. Марітчак, о. пр. Куницький, Аг. Добрянський, ред. Гр. Гладкий, о. А. Каштанюк, мгр. В. Жовнір, П. Петрик, І. Пастернак, пос. д-р Л. Макарушка, М. Матвійчук, Гр. Олешин, інж. Л. Савойка та інж. Чапля. Крім того одно місце резервовано для представника студентства. Заступники: Е. Мацейовський, К. Енерський, М. Волянський, М. Дорожинський і К. Плетінка. Позатим вибрано членів Провірної Комісії і Мирового Суду.

При внесках збори серед живих оплесків вислали **довіря Українській Парляментарній Репрезентації і проводові УНДО.**

Замкнув збори голова п. Березовський (вибраний отсе вже шестий раз), подякувавши учасникам за участь у більше як 4-годинних нарадах. Присутні відспівали нац. гимн і на цьому збори покінчилися.

Заг. Збори „Молодої Громади“.

Річні Загальні Збори Т-ва „Молода Громада“ відбулися в суботу 26. ц. м. в льокалі „Української Бесіди“ при участи 34 членів (на всіх 97). Отворив збори голова Т-ва д-р Б. Гнатевич, що зложив теж звідомлення з діяльности, секретарював п. Стецура. В дискусії над звідомленням і над можливостями дальшої праці в Т-ві промовляли пп. Л. Лепкий, д-р Бурачинський, Бонковський, ред. Палів, Вербицький, Хархаліс, дир. Шепарович і ін. В дискусії упало багато цікавих думок про причини дотеперішнього слабого розвитку Т-ва і про способи піднесення його розвитку. Після ухвалення абсолюторії уступаючому Виділові комісія-матка у складі інж. Мельника, д-ра І. Рудницького і дир. Радловського запропонувала склад нового Виділу. Почалася нова дискусія, тому з уваги на пізну пору перенесено збори на пізніший речинець.

МИМОХОДОМ.

Українська публика у театрі й концерті...

(Рефлексії після гостини театру ім. Тобілевича у Львові.)

(Голос із кол читачів.)

З кругів наших читачів отримуємо слідуючі уваги:

„Колиб ми мали свій постійний театр у Львові, то ми моглиб мати більше строгі вимоги і до театру і до публики. Але коли наша публика стрічається із театром двічі-тричі у рік, то нема дивниці, що не вміє у театрі поводитися...“

Таку увагу чули ми від одного мельомана, який признавав, що і з театром нашим і публикою не все у порядку, та старався шукати виправдуючих арґументів. Щодо театру — ті арґументи переконують, — хоч може не на 100 відс. то всеж бодай на 75. Зате щодо публики — щонайбільше на 25 відс. Бо можна погодитися з твердженням, що у постійній мандрівці по провінціональних місточках, серед вічного життя у вагоні й на возах та серед вічних турбот за гроші, які уможливилиб передовсім переїзд людей і перевіз декорацій з місця на місце, при постійному перебуванні в маломіщенковій атмосфері, мало придатній до творчих мистецьких зусиль — що при тих усіх умовинах важко дбати за новий репертуар, придумувати нову постановку, займатися театральною самоосвітою, словом „підтягати“ театр з рівня провінціяльщини на рівень „столичній“. Зате важко погодитися, що для того, щоби мати маніри „добре вихованої“ людини, треба спершу мати власні сальони. Не можна з легким серцем привязати річю правильною, що поки українці не матимуть у Львові всіх власних осередків культури — досі залишаться людьми некультурними...

Фактом є, що нині істнує вже у Львові чимало одиниць, яких відстрашує від українського театру й українських концертів не репертуар і не виконавці, лише — публика. Рідна, своя, „власна“ українська публика. По справедливости треба сказати, що назовні, одягами, вона презентується вже зовсім пристойно: переважають темні вбрання у мущин, а мішанина жіночих суконь — від вечорових шовкових до скромних вовняних — буває та сама, що й у польських театрах. Можна теж вибачити вімковий гамір на коридорах, голосні оклики, голосне викрикування імен і досить безпардонне топтання по ногах... Зате не можна ніяк вибачити *поведінки на салі*; це не поведінка, а один жах.

Передовсім — спізнювання. Український театр заповів напр. початок вистав на ³/₄8, починав у 8, а в ¹/₄9 добрих 30—40 осіб шукало ще навмацьки своїх крісел. Поза спізнюванням питомою рисою поведінки української театральної і концертової публики є зайве швендяння і тортання у переходах на салі. До поторійних явищ належить такий образок: спирається молодий добродій коліном на крісло (здебільша „чуже“) і простягає руку крізь два-три ряди свому знайомому чи знайомій. Ніхто не подумає, що може дехто прийшов шукати в театрі й на концерті самоти, що хоче вдоволитися чемним кивком голови знайомим і не має бажання входити у сердечні дискусії. На жаль, хто в нас іде до театру чи на концерт мусить згори рахуватися з тим, що його силоміць будуть втягати до атмосфери й до проявів „колективної фаміліярности“. Хоче хто, чи не хоче, має хто відповідний настрій, чи ні — він *мусить* бути фаміліярним, чи радше — ставати об'єктом фаміліярности...

Але і це булаб дрібниця. Дрібницею булоб і явище „русина на концерті“, про якого згадував уже раз малий фейлєтоніст: у рощипленому платті на салі, з манірами війта на сільському фестині. Все це можна би стерпіти з уваги на програму вечора, на несу чи концерт. Але ба: річ у тім, що саме наша кохана публика не дозволяє глядачеві та слухачеві глядіти ані слухати!

Ця публика така „вдячна“, вона така скромна у своїх вимогах, що реаґує на *все*, що діється на сцені й естраді, справді наче глядачі видовища на острові Паго-Паго. Вийде, скажімо, у „Сороч. ярмарку“ сват і каже: „Ходімо, брате, напитись горілки“. І публика реве: „браво“. Скаже дівва особа „матері твоїй хрін“ — спонтанічні оплески; вийде добре ухарактеризований артист — бурливі оплески, після кожного танку — оплески, кожної арії — оплески, після кожного найдурнішого дотепу захоплені оплески, в найменш відповідному місці — оплески та й оплески. Впродовж одної дії - буквально яких двацять разів при відкритій сцені оплески! Гей, публико кохана, чи дійсно не можна запанувати над своїм захопленням аж до кінця дії, щоб за одним махом зробити артистам овацію, а не розбивати песи на кільканадцять кусків і не мучити акторів і — глядачів?!

Поруч з тими оплесковими висловлюваннями свого подиву й задоволення — ваші люди виявляють подиву гідне легковаження сцени й зусилів голосними розмовами та виміною думок на тему того, що на сцені діється і що там не діється. Перешіптування й розмови є звоpушливі головно на концертах: один концерт іде на естраді, а другий колективний, на салі. Треба хіба попасти в екстазу, щоби вухо не реаґувало на голоси зі салі, а слухало тільки естради.

Примітивізм, примітивізмом, брак вишколення це одна справа, а пристойна поведінка — це друга справа. Гадаємо, що — нікого не ображуючи — таки треба ці справи порушувати й просити призадумуватись над ними — для добра рідної культури, рідного театру й музики.

Мельоман.

ВАЖКЕ СТАНОВИЩЕ ЗУПУ.

Зменшення допомоги безробітним умовим робітникам з 9-ти до 6 місяців.

В суботу 26. ц. м. у салі засідань Заведення Забезпеки Умових Робітників („Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych“ — ЗУПУ) у Львові відбулася пресова конференція. Голова Заведення б. мін. Стеслович і II директор Зайферт обширно інформували присутніх представників львівської преси про правний і фінансовий стан ЗУПУ, спростували деякі голоси преси й просили — незалежно від освітлення відносин та коментарів політ. характеру — мати на увазі фактичні обставини.

Вони звернули передовсім увагу, що на терені Польщі існують чотири такі заведення (Львів, Варшава, Познань і Королівська Гута) і кожне з них веде свою господарку автономно. В кожному з них є теж два відділи, інвалідський і безробіття, і фонди цих відділів та їхня господарка є самостійні, та взаємно вони за себе не відповідають. Маєтковий стан інвалідського відділу є без порівнання кращий, ніж відділу безробіття. Перший із них має (книжково) ок. 85 мілінів маєтку, останній має лише претенсії до хлібодавців, при чому ті претенсії є вже у великій частині обтяжені останніми позичками у відділі інвалідському.

Фінансова ситуація відділу безробіття у львівському ЗУПУ є взагалі трагічна. Криза двох останніх літ, в яких зменшилося число забезпечених і посірщилася платність підприємців, а з другого боку надзвичайно збільшилося число безробітних — вичерпала зовсім усі резервові фонди, призбирані в роках „високої конюнктури“. Бюджет на 1933 рік передбачає 5 мілінів дефіциту. Безробіття коштує ЗУПУ місячно 600.000 зол., місячні впливи з титулу законних оплат не перевищують 200.000 зол. До кінця листопада ЗУПУ ратує ситуацію внутрішніми позичками (їх дає інвалідський відділ безробіття, за оплатою відсотків та під застав старих претенсій до працедавців), але вже від грудня п. р. ситуація стає зовсім безвиглядна. Все залежить від уряду, який, як досі, ставиться супроти долі ЗУПУ, себто забезпеки умових робітників, досить байдуже. В усякому разі уряд не пробув нічого, що дозволилоб умовим робітникам побутися остраху за втрату дотеперішніх своїх оплат і безвиглядність забезпеки на випадок безробіття.

Хоча керманичі ЗУПУ висловлювались на пресовій конференції дуже обережно, відповідальних урядових чинників не критикували і питання про можливости інтервенції уряду не торкалися, а проте всі вичували, що у витвореній ситуації допомога від держ. скарбу необхідна, якщо нужда безробітних, а з нею і загострення економічних та соціяльних умовин не має стати ще більшою, ніж є. „Санація“ відносин шляхом вищих оплат чи зменшення допомоги — не є в нинішніх обставинах ніякою санацією по суті.

Кермуючий Виділ рішив 12. ц. м. прийти на Загальні Збори делеґатів з внеском „припинити аж до відкликання виконування приписів § 47 статуту про продовження допомогового періоду до 9-ти місяців“. Виділ покликується на постанову закону, що взагалі допомога безробітним простягається на 6 місяців, „а дальші 3 допомогові місяці є „надобовязкові“, — і тому пробує цією першою редукцією соціяльної забезпеки умових

робітників рятувати ситуацію. Вся пресова конференція мала теж по суті на меті переконати представників преси, що така редукція є необхідна. В усякому разі не дадуть себе переконати найширші ряди умових робітників, які завжди йшли на сірому кінці в соціяльному законодавстві і нині тратять ще ті маленькі добра, які досі мали.

ПРОДОВЖЕННЯ МАНДАТУ ВИС. КОМІСАРЯ ДАНЦІҐА.

Ліга Націй, Данціґ і Польща згодилися на продовження мандату Ростінґа як комісаря Ліґи Націй до оконечного іменування Англійці обстоюють далі кандидатуру б. посла в Персії, Клів.

СПРАВА ВОЄННИХ ДОВГІВ.

Відповідь Америки в справі польських довгів.

Держ. департамент Зл. Держав відповів на польську ноту в справі відложення речинця платности рати воєнного довгу, що припадає на 15. грудня, зазначуючи, що цю справу може управильнити лише конґрес. Уряд пропонує, щоб створилася спец. комісія, яка простудіювала би справу фінансових зобовязань поодиноких держав. Одначе Зл. Держави думають, що колиб Польща заплатила рату, то це поліпшило би вигляди для переговорів.

Польський уряд вишле новий меморіял у цій справі.

Становище Англії та Франції.

Анґлійський уряд розглядав у понеділок справу платности грудневої рати для Зл. Держав.

Франція вишле до Зл. Держав ноту, щоб їй відложили грудневий речинець платности. Еріо конферував у тій справі з Норменом Дейвісом і міністром фінансів.

Радіові програми.

Чому львівська радіостанція не дає українських авдицій.

Управа Львівського Радія збирає вряди-годи представників преси, щоби поділитись із ними своїми досягненнями і вислухати деяких думок. Остання товариська гутірка була присвячена академічній темі про пропорцію у радіових програмах поважної музики до легкої. І одна і друга має своїх оборонців. Але що більшість радіослухачів не має музичної підготовки, то ця більшість не дуже радо слухає концертової музики, яка тягнеться дві години та більше. Зрештою, як самі директори радія признають, музика призначена для концертових і оперових слухачів не завсіди добре виходить у радіоапаратах, які домагаються зовсім інших умов виконання. Навіть не всі інструменти надаються в однаковій мірі добре на радіові продукції.

Всі ці питання належать ще до справ, на які мусить дати відповідь досвід. Деякі чужинні радіові станції роблять експерименти, щоби підбирати зовсім спеціяльні програми, які не томили би пересічного слухача. З огляду на те, що при радіових авдиціях зорові враження не грають ролі, слухові мусять мати іншу барву, ніж на концерті або у театрі.

При нагоді останньої конференції львівського радія, що відбулася в суботу 26. XI. ц. р., ми хотіли би звернути увагу на інше питання, чким головно цікавляться тисячні українські абоненти.

У програмах цього радія досі фактично не істнують українські пункти, ні вокальні ні відчитові. Радіова варшавська централя, що затверджує програми і сама здебільша їх виповнює зовсім не рахується із потребами широкої маси галицьких абонентів. Знаємо випадки, що чужинці, які приїжали до Галичини і хотіли послухати в радіо української музики та співів, були попросту зачудовані, що львівське радіо не має їх у програмі. Інтеліґентні чужинці не розуміють цієї політики і такий пляновий бойкот усього, що українське доводить чужинців до зовсім інших висновків, ніж собі це уявляють деякі політики, що хотіли би й не чути українських звуків.

Радіо надає ріжні пункти програми призначені тільки для деякої частини слухачів. Програм для всіх без вимку нема. Арґумент, що української мови не розуміє багато слухачів не є тут суттєвим. Кожний із нас, що не розуміє жидівської мови теж послухав би з приємністю жидівських пісень і деклямацій. Адже слухаємо співів у ріжних чужих мовах. Крім цього радіо має тисячі українських і жидівських абонентів; скількість наших абонентів на провінції дуже значна і вони можуть домагатись авдицій у рідній мові. Радіо, що хоче задовольнити „всіх", повинно би рахуватись у власнім інтересі із духовими потребами великої скількости своїх абонентів. Тільки тоді воно може пачувати на їхню піддержку.

З еміґраційних справ.

ХТО МОЖЕ ЇХАТИ ДО КАНАДИ?

На основі істнуючих еміґраційних приписів, до Канади можуть їхати: 1) жінки до своїх чоловіків на підставі присланих з Канади візвань себто „пермітів", 2) діти до 18 років, на підставі таких самих візвань, 3) наречені, що мають від своїх наречених „перміт", 4) реемігранти, що приїхали були до Польщі та в часі року від речинця виїзду з Канади, вертають туди назад. При цьому звертаємо увагу, що канадійські перміти є важні лише 5 місяців, а продовжити їх можна тільки вимково на дальші три місяці.

ВАЖНЕ ДЛЯ РЕЕМІҐРАНТІВ, ДО ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ П. АМ.

Реемігранти, що приїхали зі Злучених Держав і мають крім консулярного пашпорту „перміт то реєнтер" себто дозвіл на поворот, мусять виїхати до Злучених Держав впродовж року від дати виставлення „перміту то реєнтер", а прольонґата є доволі важка.

РЕЄСТРАЦІЯ РОДИН ЕМІҐРУЮЧИХ ДО АРҐЕНТИНИ.

Почалася реєстрація родин, що хотіли би еміґрувати до Арґентини. Родина така мусить складатися щонайменше з двох осіб здатних до фізичної праці на ріллі і мусить мати поза оплатою на дорогу, на віза і т. д., що найменше сто пятьдесять (150) долярів на задаток на землю і загосподарування.

ВИЇЗД ЧОЛОВІКІВ АМЕРИКАНСЬКИХ ГРОМАДЯНОК.

Мущини — польські громадяни, що одружилися з американськими громадянками, можуть старатися за американську візу та за виїзд до Злучених Держав П. Ам. В тій цілі жінка мусить виробити цертифікат і прислати до американського консуляту у Варшаві ґарантійні листи, що стверджують висоту її заробітків у Америці та стан покладених грошей. Всякі інформації можна дістати устно і письменно: „Еміґраційний Дім", Львів, Вишневецьких 4.

НОВИНКИ

— **Українська робітня футер Юліяна Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. II. пов. Тел. 54-46.** 744-?

— **Коломия з покликом на допомогу нашому театрові.** Гурт чільних коломийських громадян, під проводом сеніора наших письменників Андрія Чайковського, пригадує громадянству свій попередній, перший поклик — новим зазивом, щоби прийти систематично у допомогу нашій найкращій трупі „Театрові ім. І. Тобілевича". Коломия була перша, що дала почин до такої допомоги, а за нею пішли Бережани і Тернопіль. 19. листопада гурток при читальні „Просвіти" ім. М. Шашкевича у Коломиї дав виставу, чистий дохід з якої призначив на театральний фонд ім. Тобілевича. Виставою проводив і сам грав у ній проф. Дмитро Николишин. Гурт коломийських громадян кидає думку, щоби по містах, містечках і селах драматичні гуртки давали по одній виставі у користь „Театру ім. І. Тобілевича". Крім цього кожне місто у Галичині повинно би раз на рік скласти якусь допомогу на театр і цим обезпечити артистичну працю „Театру ім. Тобілевича". Пожертви на театр приймає коломийський комітет на таку адресу: „Кооп. Банк Покутський Союз у Народнім Домі Фонд Театру ім. Тобілевича. Книжечка ч. 433, Коломия".

— **Перша галицька шовкова матерія.** Є у нас народній учитель І. Филипчак, невтомний пропагатор плекання шовкопрядки. Його акція для розвитку шовківництва у Галичині дала перший гарний вислід. Саме недавно у Самборі виткали із нашої шовкопрядки першу шовкову матерію на звичайнім станку майстра Чухрая; назвали цю матерію „трама". Вона виткана із некрученої вовни, ще не зовсім тонкої, але доброї на мужеські сорочки, жіночі блюзки та суконки. Перша шовкова матерія пішла на фелони до села Лаврова та Вощанець, по 15 зол. за метр. Через зиму підготують нові зразки шовкових матерій. Ці перші спроби покищо не виплачуються ткацьким майстрам і домагаються інтеліґентних сил, які самі найшлись серед самбірської інтеліґенції. Очевидячки, що виріб шовкової матерії у більшій скількості дасть заробіток неодній інтеліґентній людині і наш гріш не піде на чужину.

— **Посвячення прапору Т-ва дозорців „Воля"** у Львові відбудеться в найближчу неділю 4. XII. ц. р. в Успенській церкві після богослуження (вполудне). По посвяченні відбудеться академія, получена з вбиванням цвяхів, у салі „Сокола-Батька".

— **Новий „Дом Людови" у підльвівськім селі.** У Кривчицях під Львовом, колись чисто українському селі, посвятили урочисто мин. неділі „Дом Людови". Одночасно посвятили й відкрили там повітовий „Дім убогих", збудований за гроші фонду суспільної опіки і Повітового Виділу. Дім убогих, у якому буде приміщених 25 старців, вестимуть брати Альбертини.

— **Україніка в німецьких журналах.** У XI-ому зшиткові мінхенського літературно-наукового журналу „Дер Ґраль" за серпень цього року поміщені два переклади п. Марії Мірчукової, новель Архипа Тесленка (Наука) і Василя Стефаника (Лан). Дальші переклади мають незабаром появитися. — Д-р Драбатий, асистент бджільничого інституту в Берліні помістив у 7/8 зшитку (XII-го річника за 1932) поважного пасічного органу „Архів фір Біненкунде", що виходить накладом К. Вахгольца в Ноймінстері у Гольштайні фахову працю „Чи можна бджоли розмножити зимою" та низку рецензій на українські й російські статті з обсягу пасічництва. — З. К-я.

— **Гаракірі інваліда.** В інвалідськім домі при вул. Інвалідів у Львові 38-літн. інвалід із світової війни Йосиф Паздзернік перетяв собі бритвою жили на руках і ногах і порізав цілий живіт. Помер наслідком ран. Нездужав довший час на нирки.

— **Пімста бандитів.** У Княждворі (пов. Коломия) на хату 75-літньої Анни Футулуйчукової напало чотирьох бандитів, бо довідалися, що вона продала поле за 1700 долярів. Хотіли теж застрілити бабусю, та вона присягла, що нікому не скаже про напад, тому дарували їй життя. Пізніше Футулуйчукова таки виявила цей напад і поліція арештувала Віжнюка, Бойчука, Поповича та Міщука. Перших двох суд покарав тому два тижні довгоречинцевою тюрмою, а Поповича й Міщука з причини недостачі доказів вини випустили на волю. В мин. суботу згоріла хата Футулуйчукової. Сусіди винесли з горючої хати надпалене тіло бабусі. Слідство виявило, що підпалячі вбили Футулуйчукову, попросту посікли сокирою, опісля обложили її соломою, а хату підпалили. У згарищах найшли стоплених від горячі 2 кґ. срібних грошей. Поліція як підозрілих арештувала м. ін. Поповича та Міщука. Бандити дісталися до хати підкопом.

— **Вибух бензини на зал. двірці.** На двірці в Бересті н. Б. вибухнула цистерна бензини. При цьому згинув робітник Авр. Мілер, а другий робітник Маер Мельницький був тяжко ранений Товаровий ваґон, що стояв невподалеки, згорів. Терен на просторі 20 м. знищений. Згоріла теж огорожа.

— **Суперники Ґельсуортія.** Шведська преса приносить інформацію про цьогорічних головних контркандидатів на нагороду Нобля. Проти анґлійського кандидата, Ґельсуортія, виступав французький поет Поль Валері та російський письменник Мережковський. Мережковський мав дістати нагороду за повість „Ліонардо да Вінчі". Анґлійська кандидатура перемогла тому, що досі анґлійці мали пропорціонально мало лавреатів. Зате за Мережковським не було багато голосів.

— **Фільмова хроніка.** Голівудська фільмова академія призначила ріжні нагороди на рік 1932. За найкращу гру відзначені артистки Мері Дреслер у фільмі „Емма", Л. Фонтен у фільмі „Ґвардійський офіцир", Х. Гейс за „Гріх Маделльон Кльод", артисти В. Бірі у „Чемпіоні", А. Льонт у „Ґвардійському офіцирі", Ф. Марч у „Докторі Джекілі", — режісери Ф. Борсейдж за „Погану дівчинку", Кінґ Відор за „Чемпіона", І. Штайнберґ за „Шангайський експрес", автори сценаріїв Ф. Меріон за „Чемпіона", Р. Джонс за „Леді та джентельмен", Р. Гіт за „Доктор Джекіла". Більшости із цих фільм ми не знаємо. — У Берліні закінчили фільму „Свято в честь трьох Фрателіні", свояків славних париських кльовнів, які грають у ній головну ролю; крім цього виступає там Ольга Чехова. — Кілька визначних представників китайської кінематографії вибрались до Берліна, щоби придбати досвід у цьому мистецтві. — Радянська кінематографія дає перший зразок фільму в роді Жюль Верна п. з. „Тайна Кара-Тав" зі знимками в Москві, Криму та середній Азії. — Айзенштайн ставить у Москві фільму „Черний консул" з участю чорношкірого проводиря республики на острові Гаїті, якого ошукали французькі кольонізатори, коли він поважно захопився гаслами французької революції.

— **Новий член Ліґи Націй.** Ліґа Націй має нового члена, державу Ірак. Ця нова держава воскресла у 1914—8 р. ріжними етапами. Підвалини під неї клали урядовці анґлійської адміністрації в Індії. Це було в інтересі анґлійської державної рації. Анґлія дала новій державі і своїх адміністраторів і гроші. Слід пригадати, що територія, де находиться нині Ірак, була колись колискою великих імперій. Ірак утратив незалежність наслідком боротьби ріжних племен і на його місці повстало отоманське цісарство. Туреччина володіла на цих землях жорстоко. Підчас світової війни стратеґічне значіння Іраку було велике, бо він лежав на найстаршій і

З РАДИ ЛІГИ НАЦІЙ.

Справа польсько-данціґської умови.

ЖЕНЕВА, 28. XI. ПАТ. Рада Ліґи Націй ухвалила оковечно переслати справу Манджурії Зборанню Ліґи. Опісля представник Вел. Британії Еден зреферував справу введення золотого в данціґських залізницях. Справоздавець ствердив, що цю справу полагодили на основі умови між обома сторонами в мин. суботу, між Бек і президент сенату Ґ'м. Тому Рада має висловити лише своє вдоволення з вислідів концилії та подякувати вис. комісареві Ліґи Націй в Данціґу за його працю біля доведення справи до успішного висліду.

Опісля справоздавець предложив приняти таку резолюцію: 1) Рада приймає до відома умову заключену між Польщею та В. М. Данціґом. 2) Рада постановляє поручити комітетові трьох членів, визначених предсідником, щоби основно розглянув справу, аби її можна було предложити на січневій сесії Ради.

Після вислухання представників обох сторін внесення справоздавця приняли.

ВИБОРИ В БЕЛЬҐІЇ.

БРЮСЕЛЯ, 28. XI. ПАТ. Оконечні висліди виборів будуть відомі у вівторок. Тепер можна передбачити, що лібералн втратять мабуть 5 —6 мандатів, фронцисти 4, зате католики зискають 5 або 6 мандатів, а соціялісти ок. 4.

В ЧОРНИХ ОБВІДКАХ.

У Болгарії відбулися в роковини підписання мирового трактату демонстрації. Деякі часописи вийшли в чорних обвідках.

БУРЯ ЗАСКОЧИЛА РИБАЛОК.

На Каспійському Морі буря заскочила 5000 рибалок. Досі врятували 900 рибалок.

МІСТО БЕЗРОБІТНИХ.

У Заверцю мають звільнити 10.000 робітників. На 33.000 мешканців буде там загалом 20.000 безробітних.

УЛЬТІМАТ ДО УНІВЕРСИТЕТУ.

Мадярський уряд видав ультімат до університету в Дебрецині, щоби до 24 годин привернув спокій.

ЗАТРОЇВСЯ Б. АНҐЛІЙСЬКИЙ МІНІСТР.

Бувш. анґлійський міністр закорд. справ Чемберлен занедужав після того, як зїв затроєне мясо.

Крівава авантюра та її епільоґ.

В неділю пополудні й вечором мешканці Львова були заскочені спробою подібних виступів польських студентів, як це було недавно у роковини смерти студ. Вацлавського з Вильна. Люди були збентежені, не знаючи, в чому річ, і про причину схвилювання польських студентів кружляли ріжні поголоски. Щойно понеділкові ґазети змогли виясннти широкому загалові тло справи.

Це тло досить траґічне. Кількох польських студентів ветеринарії вийшло ок. пів до 2-ої вночі з нічної каварні „Адрія“ при вул. Шайнохи, йдучи — здається — до бару „Ґрота“ на тій самій вулиці. По дорозі стрінули вони гурт вояків, як потім показалося, авантюрників із суспільних низів. Поміж обома групами вивязалася сварка і бійка. Її вислід був для студентів траґічний, тому, що противники відразу вдарили — ножами. Ранені були: Ян Ґротковський, Петрашко і Стан. Шепановський, усі студенти IV. року Академії Медичної Ветеринарії. *Перший із них помер від ран*, ще поки встигли перевезти його до шпиталю. Поліції вдалося арештувати 4-ох авантюристів: Мойсея Каца, Шуліма Келера, Нухіма Шмера та кельнера Ізраеля Тупого.

Випадком поцікавилось і воєвідство, де в неділю передполуднем відбулася конференція поміж воєводою Рожнецьким, гор. стар. Клімовим і прок. Хіровським. Рішено повести приспішене слідство, яке вияснилоб авторитетно, хто і через що розпочав бійку та хто є безпосереднім винуватцем смерти Яна Ґротковського. Не є виключене, що у вислідї слідства відбудеться доразовий суд.

Тому, що всі арештовані є жидами, частина студентів пробувала — як це стверджує комунікат ПАТ-а — викликати авантюри, які зліквідувала поліція. Сконфіскували теж у неділю пополудні підбурюючу летючку; пишуть, що ця летючка була провокаційним ділом комуністів. Корпорація, якої членом був пок. студент Ян Ґротковський, видала відозву з покликом до збереження спокою. Ректор ветеринарії проф. Яновський слушно заявив у пресовому інтервю, що нічний випадок на вул. Шайнохи (яка — мимоходом кажучи — має вже свою сумну славу, як прибіжище всякого шумовиння), є наслідком звичайного бандитизму і що не слід його політично закрашувати. В усякому разі булоб річю гідною найбільшого спожаління — перекидати відповідальність за „лицарів ножа“ на зовсім невинні одиниці та ще й своє зрештою цілком зрозуміле, схвилювання з приводу траґічної смерти молодої людини, проявляти у цілком анахронічних формах.

В понеділок передпол. спроби ексцесів повторилися, але поліція скрізь відразу ліквідувала їх. На львівських високих школах виклади йшли в понеділок при дуже малій фреквенції слухачів. В університеті жидівська молодь на виклади не прийшла. При вході до університету служба леґітимувала студентів. Щоби не допустити до інцидентів — ректори всіх високих шкіл у Львові припинили вполудне виклади з загрозою уневажнити 1 триместр при дальших неспокоях.

Ширіть наш часопис!

...найmодернішій лінії між Анґлією та Індією. Над Іраком ішла воздушна лінія до Індії. У новоповсталій державі спершу столицею став Баґдад, відтак Моссуль. Тепер ці два міста зруйновані. Ірак є нині одною із найбагатших країн в Европі і цим треба розяснити піклування Анґлії нею, що провела там каналізацію. У місцях, де має воду, яка допливає каналами, двічі в рік збирають жниво, крім цього на великих просторах відкрили нафту.

— **Пожежа на залізничому двірці у Львові.** На головному зал. двірці у Львові в ночі з суботи на неділю вибухнула пожежа в маґазині бюр митного уряду. Вогонь повстав мабуть від залізної печі в однім із відділів маґазину, де були легкозапальні матеріяли. Щойно в 1. год. пополудне покінчилося гашення пожежі. Згоріло багато текстильних товарів, шкіри, кількадесять роверів, кільканацять тисяч пар кальошів, частини одяги, звої друкарського паперу. Товарів згоріло майже на 2 міл. золотих; були обезпечені.

— **З днем 1. грудня п. р.** відновляють рух підміського поїзду ч. 2235 між Бруховичами (відїзд 12.47) і Львовом (приїзд год. 13.05).

— **Анонс нуждаря.** На вулицях Варшави викликав сензацію молодий винужділий чоловік з табличкою на грудях „Приймаю всяку роботу“. Варшавські часописи зазначують, що в Польщі було вже кілька випадків, що безробітні так шукали праці.

— **Дипльоматичний протест проти опери.** У віденській опері заповіли „Містер Ву“ композитора Альбера. Заки ще поставили її вперше китайський посол звернувся до дирекції театру з проханням завести деякі зміни та поправки в тексті опери та характеризації деяких акторів. Дирекція не згодилася на це. Тоді кит. посол запротестував проти опери в імені свого уряду, тому, що опера ображує національні почування китайців, змальовуючи китайців як [illegible]

— **Цікавий випадок утраченої памяти.** Ню-Йорк має наукову сензацію. З. вересня щез безслідно приятель Гувера капітан Раймонд Робінс. Він виїхав із Ню-Йорку до Вашинґтону, у відвідини до Гувера і його знайомі при цьому відїзді бачили його востаннє. Часописи помістили його знимки і шукали його скрізь надармо. Аж один хлопець пізнав його у горах, у малім селі, де він виступав під зміненим прізвищем Райнольдса Роджерса. Коли жінка виїхала туди і поцілувала його щаслива, що він віднайшовся, Робінс відсунув її від себе зі словами: „Ви помиляєтесь, пані, я — інжинір Роджерс“. Інших членів рідні теж не пізнавав він. Він поважно нервово недужий і втратив частинно память, так, що тільки деякі моменти з минувшини пригадує собі. Деякі лікарі ще сумніваються, чи це не симуляція, хоча його почерк під впливом недуги сильно змінився. Робінс виїхавши у гори переодягнувся так, як виглядав у молодечих роках, коли працював у копальнях золота.

— **Концертове Бюро Тірка** повідомляє, що у вівторок 29. ц. м. у салі польського Музичного Інституту дає концерт І. лавреат міжнароднього шопенівського конкурсу у Варшаві Олександер Уніньскі. Концертант, знаменитий інтерпретатор Шопена, гратиме твори Шопена, Ліста, Альбеніца, Скарлятія і ін.

— **На пресовий фанд „Діла“** зложили: п. Валькевич, Городенка, зол. 1., п. Костинюк Михайло, Снятин, зол. 2.

Дописи.

ЧОРТКІВ.

Дещо про працю Повітового Союзу Кооператив. Чортківський Повітовий Союз Кооператив, що переходив до недавна поважну кризу, про причини якої не хочемо на цьому місці говорити, приходить поволі до себе. Після днів зневіри й упадку видно в цілому районі безперечний поступ і поправу. Новий директор П. С. К. п. Шмата тримає все залізною рукою, а дібравши собі відповідних співробітників, приводить усе до порядку і праця йде вперед. Товарові і касові манка зменшуються, злодіїв усувають з місця, тому не диво, що не зважаючи на тяжкі часи, довіря населення до праці Союзу зростає всюди дуже помітно. Великий поступ видно також у торговельній дисципліні. Коли ще в мин. році дисципліна кооператив не була більша, як 50 проц., то нині ця дисципліна доходить уже до 85 проц., а як так далі піде, то за рік повинен мати Чортків 100-процентову дисципліну. До поправи відносин причинились немало й цьогорічні ревізії, переведені дуже солідно в цілому районі ревізорами Р. С. У. К. Словом: праця йде планова і продумана, так, що українські кооперативи тут. району повинні перебути кризу щасливо. В найближчому часі, як зачуваємо, П. С. К. поведе також енергійну акцію за приєднуванням нашим кооперативам нових членів, бо їх число все ще надто мале.

ГАЛИЧ.

Плебісцитова акція в галицькій окрузі. В галицькому повіті наладнав Повіт. Кружок „Р. Школи“ в Галичі шкільний плебісцит як слід. 22 села вже збирають підписи, а в Перлівці (перші!) доручили вже підписані декларації. Не обходиться і тут — як звичайно — без перешкод. У Межигірцях війт не хоче потверджувати підписів на деклараціях, бо боїться... кари зі староства. Вислано телеграму в цій справі до Міністерства і зажалення до староства. Відмовляє свого підпису також війт у Делієві. Війти з Селищ і Темеровець з початку заявили свою згоду, одначе пізніше відмовились, бо їм заборонив потверджувати пост. п. Рахвал з постерунку в Блюдниках. Повіт. Кружок у Галичі висилає збірне зажалення до Міністерства Внутрішніх Справ, а до староства висилає спеціяльну делеґацію, щоби воно усунуло оці диваґляди та безправства.

Куток мови.

„Узяв ніж“ чи „взяв ножа“?

Проф. д-р Іван Огієнко помістив у ч. 259 „Нового Часу“ статтю на тему, чи треба казати „узяв ножа“ чи „взяв ніж“. Стаття викликана жартом „Зиза“ з приводу того, що на листівках заповідженого професором місячника „Рідна Мова“ читаємо: „Редакція відповідає на листи коли на те долучено відповідного почтового значка“. У згаданій статті проф. Огієнко заявляє „Отож, в українській мові панує форма: Треба прислати значка, а не значок“. Пригадуючи, що „українська мова з найдавнішого часу має надзвичайно цікаву рису в своїй складні — це вживання знахідного (4-го, акузатива) відмінку одинини слів неживих мужеського роду в формі родового (2-ого)“, наводить він тільки такі приклади. Зате не находимо у цій статті основного розяснення, що родовий відмінок „прислати паперу“ має значіння частинности і в цьому вся сутня ріжниця між двома формами. Адже не кажемо „пришли мені стола“, „дай мені книжки“. У книжці Ол. Синявського „Норми української літературної мови“ (Харків 1931) це питання на ст. 241 вияснене як слід: „Дуже часто такі іменникові додатки в родовому відмінку змагаються з знахідним відмінком, але, взагалі кажучи, це конструкції не рівнозначні, бо з родовим відмінком у них вяжеться частинність, а з знахідним суцільність, напр.: купити риби, соли, піску, полотна, значить купити частину того, що уявляють українці з словами риба, сіль, пісок, полотно, а купити рибу, сіль, пісок, полотно можна сказати лише тоді, коли слухачам відомі риба, сіль, пісок... як певні, обмежені, конкретні речі“. Одним словом „долучено почтового значка“ це фальшива анальоґія, бо в данім випадку маємо до діла з цілим предметом.

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Мінодора з Левицьких Майковська, дружина пароха і декана в Голоскові, пов. товмацького, упокоїлася по довгій та тяжкій недузі, принявши Найсвятіші Тайни, дня 18. XI. 1932 р. в 63 році життя. Земля їй Пером!

Д-р Іван Ганкевич, адвокат у Коломиї, помер у Відні, куди його перевезли з львівської санаторії, 27. ц. м. у шпиталі державних урядовців, після великої операції, у 53-тому році життя. Покійник був головою Надзірної Ради Покутського Союзу і розвивав поважну працю в ріжних коломийських українських установах. Був членом Союзу Українських Адвокатів, карним членом УНДО і т. д. Полишив удовою п. Марію з Левицьких (доньку през. д-ра Кості Левицького) і залишив по собі загальний жаль у всіх, що його знали. В. Й. П.!

СПОРТ.

ЗАКІНЧЕННЯ ЛІГОВИХ МИСТЕЦТВ ПОЛЬЩІ.

В неділю відбулися три кінцеві стрічі за мистецтво ліги: **Краків:** Висла — Польонія 2:0 (1:0), **Варшава:** Легія — Л. К. С. 4:1 (1:0), **Седльце:** 22. п. п. — Гарбарня 2:1 (0:1). Кінцева табеля (при відібранні 7 п. Чорним) представляється ось-так: 1) Краковія (29 п.), 2) Погонь (28 п.), 3) Варта (27 п.), 4) Л. К. С. (26 п.), 5) Легія (23 п.), 6) Висла (22 п.), 7) Рух (20 п.), 8) Варшавянка (20 п.), 9) 22. п. п. (19 п.), 10) Гарбарня (18 п.), 11) Чорні (16 п.) і 12) Польонія (16 п.). Зате після дійсних вислідів (на грищі) мистецтво добула львівська Погонь (28 п.), 2) Краковія (27 п.), 3) Варта (27 п.), 4) Л. К. С. (25 п.), 5) Легія (23 п.), 6) Чорні (23 п.), 7) Висла (22 п.), 8) Рух (20 п.), 9) Гарбарня (18 п.), 10) Варшавянка (18 п.), 11) 22. п. п. (17 п.) і 12) Польонія (16 п.). Як бачимо, останне місце займає сяк чи так, варшавська Польонія, яка спадає до А-кляси, якщо не вирятує її зміна дотеперішньої системи розгривок. Справу мистця (Погонь чи Краковія?), як також евентуальну зміну розгривок вирішать загальні збори ліги, які відбудуться в січні 1933 р.

У ЛЬВІВСЬКІЙ ОКРУЗІ.

За вхід до А-кляси відбулося двоє змагань: **Львів:** Станиславовія — Ютшенка 1:0 (0:0), **Ярослав:** Огніско — Яніна 4:2 (2:1). Хто добуде мистецтво Б-кляси і ввійде до А-кл., покищо ще не знати. У табелі веде Станиславовія (11 п.), 2) Корона (8 п.), 3) Огніско (8 п.), 4) Яніна (6 п.) і 5) Ютшенка (1 п.). До розіграння залишилося ще троє змагань, так що мистецтво може ще добути кожна з трьох перших дружин.

За вхід до Б-кляси Імператор переміг ходорівського Сокола 3:1 (1:1), отже він входить остаточно до львівської Б-кляси.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

„РЕАЛЬНА“ ЧИ ВИЗВОЛЬНА ПОЛІТИКА? (Розмови на часі). Видання Розбудови Нації. Стор. 152. Форм. 16°.

ЖУРНАЛИ.

МОЛОДЕ ЖИТТЯ, журнал українського пласту. Ч. 3—4. Рік XII. Прага, листопад 1932.

ВІЛЬНЕ КОЗАЦТВО, Прага, 25. листопада 1932. Ілюстрований літературний і політичний двотижневик.

—o—

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам для 28. XI. 1932 за масло експортове та десерове пріма 3·00 зол., за літру молока 17—19 сот., літру сметани 0·90 зол., копу яєць 7·00 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Вівторок, 29. XI. год. 7.30 веч. премієра „Поворот Одисея“, песа Виспянського (Абон. 4).

Середа, 30. XI. год. 7.30 веч. „Орфей у пеклі“ (оп. Офенбаха).

Четвер, 1. XII. год. 7.30 веч. „Поворот Одисея“ (Абон. 4).

Пятниця, 2. XII. год. 7.30 веч. Опера.

Субота, 3. XII. год. 7.30 веч. „Поворот Одисея“ (Абон. 4).

Неділя, 4. XII. год. 3.30 веч. Ціни знижені „Марія“ (Абон. 2).

Неділя, 4. XII. год. 7.30 веч. „Поворот Одисея“ (Абон. 4).

Театр Ріжнородностей.

Вівторок, 29. XI. год. 7.30 веч. „Цілунок перед зеркалом“ (Абон. 3).

Середа, 30. XI. год. 7.30 веч. „Цілунок перед зеркалом“ (продано).

Четвер, 1. XII. год. 7.30 веч. Рецитаційний вечір Гросбарда.

Пятниця, 2. XII. год. 7.30 веч. „Бездомний лікар“ (Абон. 1. Ціни найнижчі).

Субота, 3. XII. год. 7.30 веч. „Цілунок перед зеркалом“ (Абон. 3).

Неділя, 4. XII. год. 3.30 попол. „Олімпія“ (Абон. 2. Ціни знижені).

Неділя, 4. XII. год. 7.30 веч. „Цілунок перед зеркалом“ (Абон. 3)

Кіна.

АДРІЯ: „3000 метрів мурованої веселости“.

АПОЛЬО: „Скінчена пісня“ (Ліл. Гайд).

АТЛЯНТІК: „Пісня ночі“.

КАСІНО: „Жінки без будучини“.

КОЛЬОСЕЙ: „Терня долі“, ревія „Йо-Йо!“

КОПЕРНИК: „Кіноманяк“ (Гарольд Льойд).

МАРУСЕНЬКА: „Кіноманяк“ (Гарольд Льойд).

МІРАЖ: „Шлях до раю“ (Ліл. Гарвей).

ОАЗА: „Острів тайн“.

ПАЛЯС: „Атлянтида“ (Бриг. Гельм).

ПАН: „Цісарева Єлисавета“.

ПАСАЖ: „Гієни ночі“ (Люціяно Альбертіні).

ПРОМІНЬ: „Чотирьох із легії“.

СТИЛЕВЕ: „Білі тіни“.

УТІХА: „Боротьба за честь“ (Кеч Мей-нард).

ХИМЕРА: „Князь Бубуль“ і комедія.

Закордонне радіо.

Вівторок, 29. листопада 1932.

Ляйпціґ (389,6) 16.30 Концерт, 20.00 „Водовоз“ оп. Херубіні, **Братислава** (278,8) 17.20 Рубінштайн: Соната (альтівка, фортеп.), 18.15 Рецітаць Беркмана й Веганена (Финляндія), **Копенгаген** (281,2) 15.00 Концерт, 21.25 „Тангайзер“ оп. Вагнера, **Штрасбург** (345,2) 18.00 Джез, 20.45 Давня музика, 21.30 „Гарна Олена“ оп. Офенбаха, **Білгород** (430,4) 11.00, 20.00 Концерт, **Лянгенберг** (472,4) 12.00, 13.00 Концерт, 20.15 „Ля Фінта Джардініера“ оп. Моцарта, **Відень** (517,2) 11.30 Квартет, 19.45 Військ. оркестра, 21.00 „Вальд. Урак шукає своєї жінки“, **Рига** (525,4) 20.20 Лотиські пісні, **Харків** (937,5) 10.00, 15.00, 16.35, 19.00 Концерт, 24.00 Оп. музика.

Середа, 30. листопада 1932.

Кенігсберг (217,1) 21.40 Хор, **Барі** (269,4) 20.30 Солісти, **Братислава** (278,8) 12.30 Пісні, Кнудсен, **Штрасбург** (345,2) 21.30 Концерт, **Штутгарт** (360,6) 20.00 „Дер Тапфере Зольдат“ оп. Штравса, **Гельсінгфорс** (368,1) 18.40 Авіаци. спів, **Рим** (441,2) 13.00, 17.30 Музика, 20.45 Вечір італ. опери, **Прага** (486,6) 20.05 Концерт, **Мінхен** (532,9) 20.00 Вес. вечір, **Будапешт** (550,5) 17.00 Оркестра, 19.45 Бетовенів вечір, **Харків** (937,5) 10.00, 11.00, 14.30, 16.35, 19.00 Концерт.

Ширіть наш часопис!

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Вівторок, 29. листопада 1932.

11.40 Огляд преси, 11.58 Час, 12.10, 15.35 16.15 Грамофон, 13.20 Метеорольоґ. комунікат, 15.15 Господ. комунікат, 15.30 Комунікат держ. уряду фіз. виховання, 16.00 Авд. „Блакитних“, 16.25 „Нарис устрою шкільництва“, відч. для учителів, 16.40 „Лелевель“ відч., 17.00 Симф. концерт, 18.00 Розвязка конкурсу „При телефоні“, 18.10 Легка музика, Театр. комунікат, 19.00 „Петро Висоцький, вязень, скиталець“, 19.15 Всячина, 19.30 „Нова література в новій Польщі“, 19.45 Прес. рад. денник, 20.00 Польська музика (орхестра), 20.45 Спорт, прес. рад. денник, 20.55 Фр. музика, 22.00 „Ін ілльо темпоре давньої музики“, 22.15 Спомини старого годинника, 22.55 Комунікати, 23.00 Танк. музика.

Середа, 30. листопада 1932.

11.40 Огляд преси, 11.58 Час, 12.10, 15.25, 16.00, 17.00 Грамофон, 13.20 Метеорольоґ. комунікат, 15.15 Господар. комунікат, 15.35 Для дітей: „Сонник пані Іванової“, „Андрійки“, 16.40 „Істебна й Висла“ відч., 17.25 Сільва рерум, 17.40 „Безробіття і праця жінок“, 18.00 Танк. музика, 18.20 „День протичахотичних“ промова, 19.00 „Рятуймо дитину“, 19.10 Всячина, 19.30 „Нова література в новій Польщі“, 19.45 Прес. рад. денник, 20.00 Мадярська капеля Лясля Ксолюмпара, 20.55 Спорт, 21.00 Скрипка, 22.10 На овиді, 22.25, 23.00 Танк. музика, 22.55 Комунікати.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Важне для Тернопільщини. Український Банк Кооперативний у Тернополі платитиме від щадничих вкладок 6 прц. — **Надзірна Рада.** 911 1—1

Загальні Збори Українського Інституту для дівчат у Перемишлі відбудуться в понеділок 12. грудня в год. 4.30 попол. в Перемишлі в концертовій салі Інституту. Порядок нарад: 1. Отворення зборів. 2. Відчитання протоколу з поп. заг. зб. 3. Звіт з діяльности Виділу а) секретарський, б) скарбника, в) господарський, г) управи гімназії. 4. Звіт шконтруючої комісії. 5. Ухвалення буджетового елімінара. 6. Вибір 3 членів Виділу і одного заступника. 7. Вибір 3-х членів шконтруючої комісії. 8. Внески і запити. Наскілько не явиться на збори приписане число членів Т-ва, загальні збори відбудуться тогож самого дня, тамже і з тим самим денним порядком в год. 5. попол. — За Виділ: **Д-р Загайкевич**, голова, Мґр. Лавроцький, секретар. 910 1—1

Звичайні Загальні Збори Тов. „Українська Бурса ім. о. А. Качали в Тернополі“ відбудуться в **середу дня 7. грудня 1932** в год. 11 згл. 12. в полудне в льокалях Української Бесіди. 907 1—1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

КОВДРИ зол. 9.80 брокатові першорядно виконані, постіль, найдешевше найбільший вибір **Фрайліх, Львів, Сикстуська 21.**

ВІЧНІ ПЕРА найдешевше направляє „Прецизія“ Рутовського 10 (в брамі).

ПРОДАМ 8 томів Історії М. Грушівського. Зголошення до Адм. „Діла“ під „320 зол.“. 877 1—2

КОНЦИПІЄНТ знайде заняття як спільник, коли поможе зредукованому судді позичкою відчинити адвокатську канцелярію в Галичині або на Волині. Зголошення С. Карпяк, Перемишль, Грунвальдська 79. 912 1—3

Ліна, яку дає мильце до зубів ОДОЛ дає зубам блискучу білість. ODOL

ВЕЧІРНИЙ КУРС КРОЮ від 1-го грудня за зниженою оплатою у **Вищій Кравецькій Школі Козловської,** Академічна 22, I. п. 837 2—2

ТОРБИНКИ жіночі зі шкіри — великий вибір — найдешевше в робітні римарсько-галянтерійній **М. Барера, вул. Сикстуська 2.** 370 23—33

ФОРМИ суконь наймодніші — найпевніші — заграничні й на замовлення. Фірма **Козловська, Академічна.** 903 2—3

УМЕБЛЬОВАНА, дуже тепла, фронтова кімната до винайму. **Вул. Виспянського ч. 31.** 901 2—3

СТОЛЯРНЯ Хоркавого вже відчинена при вул. Лукасінського 4. і Скарбківської 4.

ПОРТІЄРА, кавалера, в віці 27—35 літ, обовязково довірочного, меткого, з освітою 4 кляс гімн., пошукує від зараз українська установа у Львові. Письменні зголошення з поважними референціями слати до Адмін. під „Портієр“. Рахуємо тільки на першорядну здібну силу; повільні і такі, що не уміють управляти ані здобути собі авторитет серед підчинених, нехай навіть не зголошуються. 908 1-1

ТЕПЕР продаємо: Найелегантніші плащі з футряними ковнірами по зол. 80.—, 95.— і вище; Сукні креплешен по зол. 40—48 і більше; Шляфрочки гімаляя дуже дешево. Також усі інші речі продаємо по нечувано низьких цінах. Магазин жіночої конфекції Якір Позамент, Львів, Академічна 2 (Готель Жоржа). 912 1-5

ЗАМІСЦЬ вештатися по місті та наражуватись на неприємности, вступіть на милий відпочинок у цукорні Л. Стецькова, Миколая 7, на добру каву.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Броня
Зайденфрав
ЛЬВІВ, ПЛ. ГОЛУХОВСЬКИХ Ч. 1.
Гуртівня шкла, нафтових ламп, порцеляни і фаянсів. 906 1—1

ЕВГЕН ЧИКАЛЕНКО
Спогади I. II. і III. часть
Ціна 8·— золотих — без пересилки.

ОСТОРОГА!
Тільки оригінальна
ЧЕКОЛЯДА
перечищуюча
Драстін-Любельський
ділає з добрим вислідом
лагідний спосіб перечищення ДЛЯ ДІТЕЙ І ДОРОСЛИХ.
Препарат польський.
Чеколядка 15 сот.

МЕБЛІ ГНУТІ фабрик Тонет і Мазовія.
МЕБЛІ БЮРОВІ — рогожі та хідники кокосові і всякі вироби з дерева поручає
А. КОНЕВИЧ,
Львів, Баторого 12, тел. 76-00.
892 Ціни значно знижені. 2—5

ЛІЖКА МЕТАЛЕВІ **ВІЗКИ** ДІТОЧІ
поручає дешево фабричний склад
МЕЧ. ВОЛКОВИСКИЙ
ЛЬВІВ, КОПЕРНИКА 5. Тел. 95—97
Металеві тапчани.
УВАГА! Ціни фабричні.

ПЯНІНА першорядні по знижених цінах; на догідних умовинах. Купно, продажа; заміна уживаних інструментів.
НОВАЦКІ
Пілсудського 17. Тел. 35-21.

АЛЬФОНС ДОДЕ
МАЦІЦЬКИЙ
Переклад із французьк. мови М. Рудницького. — Ціна 3·— зол., з почт. пересилкою 4·— зол.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.